

Janské lázně trochu jinak

aneb

nešachové aktivity při soustředění šachistů Podblanické šachové školy

Stalo se již dobrým zvykem při šachových výjezdech vlašimských šachistů a jejich přátel netrávit čas po odehrání svých partií povalováním se v posteli či vysedáváním v restauračních zařízeních. Nejinak tomu bylo i letos v Janských lázních.

V úterý večer po odehrání poslední partie (Patrik Pýcha cca 23:00 hod) byl sice jedinou vhodnou nešachovou činností spánek, ale hned následující den jsme využili několik hodin mezi raním a večerním kolem k proběhnutí na sluníčku. Drobtina (Patrik, Nela, Honza, Petr K., David, Štěpán a Lukáš) pod dohledem Jirky, Zdeňky a Petra vyrazila poměřit své síly na místní minigolfově hřiště. Neoficiální turnájek vyhrál David (pěkných 40 ran) před autorem článku. To ale nebylo tak důležité a my se za tři hodiny pobíhání po hřišti odměnili v místním stánku zmrzlinou, kávou, pohárem či malým pivem. Druhá skupina pod vedením Mat'ý (Robin, Adéla, Martin a Vítek) pohrdla postrkováním malého míčku a vydala se za většími objekty – bowlingovými koulemi do blízké Svobody nad (či pod) Úpou. Snad si také dobře zahráli, ale na rozdíl od nás byli zalezlí v budově.

Ve čtvrtek nás čekalo první celé volné odpoledne a tak byl čas na delší výlet. Zdeňka Mejzlíková vybrala pěknou trasu – lanovkou na Černou horu, chvilka kochání se výhledem z přítomné rozhledny a potom už putování stále ještě zasněženou cestou směr Sněžka. Až tam jsme samozřejmě nedošli a včas jsme se vydali na zpáteční cestu po vrstevnici Černé hory. Cestu zpestřil např. Jirka svým zajímavým způsobem zdolání sešupu stylem bruslení bez bruslí (úspěšně) nebo Honza častým chytáním zajíců (neúspěšně). Mohlo být ještě veseleji, ale malé děti odmítly jízdu na tobogánu – horský potůček vytvořil zajímavé tunely ve sněhových příkrovech – škoda. Zpáteční cestu jsme si ještě zpestřili výbornou horkou čokoládou v chatě Vendlovka a pak už jsme jen taktak stihli večeři.

Počasi se stále nechtělo pokazit a tak v pátek byl na řadě další výlet. Tentokrát výlet na Zlatou vyhlídku s obchvatem kolem Janských lázní a přes lázeňskou kolonádu zpět na ubytovnu. Během výletu se nám ztratil Jirka Mejzlík. Kochal se krásnými vyhlídkami až úplně zapomněl šlapat. Ale už po 15 minutách čekání se zase objevil a výlet mohl pokračovat. Újmu na zdraví si málem přivodil věčně poskakující Honza Sadil, špatně šlápl na kořen a vypadalo to, že nedopajdá ani na ubytovnu. Ale odpočinek v lázeňské cukrárně podpořený horkými malinami vše spravil.

Poslední volné odpoledne se většina z nás rozhodla hrát doprovodný bleskový turnaj. Ale protože byl až od tří hodin, odskočili jsme si znovu na minigolf. Já tam dokonce musel, protože bylo třeba překonat Davidův střeďeční výkon. Podařilo se a 36 ran na silně poškozeném hřišti je určitě hodnotnější výkon než ten můj šachový!

Večerní čas po celou dobu turnaje trávil každý po svém. Děti po rozborech partií stále neměli šachů dost a bleskovku či holand'any hrál snad každý. A když už přece jen šachy omrzely, hráli se karty, dostihy a podobně.

O průběhu hlavních i doprovodných šachových turnajů se dočtete jinde.